

Bruksela, dnia 28.5.2020 r.
COM(2020) 445 final

2018/0135 (CNS)

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

UZASADNIENIE

1. WPROWADZENIE

Pandemia COVID-19 wywołała powszechny i poważny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego. Dotkliwie wpływa na obywateli, społeczeństwa oraz gospodarki na całym świecie. Skala kryzysu zdrowotnego i działań politycznych podjętych w celu jego opanowania jest bezprecedensowa. W związku z tym niezwykle trudno jest określić, jaki będzie rzeczywisty zakres skutków społeczno-gospodarczych kryzysu. Już teraz jest jednak pewne, że wiąże się on z bezprecedensowymi i poważnymi wyzwaniem dla systemów finansowych i gospodarczych państw członkowskich. Zgodnie z wiosenną prognozą Komisji¹ unijne PKB ma się w tym roku skurczyć o około 7,5 %, czyli znacznie bardziej niż podczas kryzysu finansowego w 2009 r., aby ponownie wzrosnąć jedynie o 6 % w 2021 r., natomiast wskaźnik bezrobocia ma w 2020 r. wzrosnąć do 9 %, czemu towarzyszy ryzyko pogłębienia się ubóstwa i nierówności.

W związku z tym państwa członkowskie przyjęły nadzwyczajne dyskrecyjne środki gospodarcze i finansowe. W połączeniu ze skutkami tzw. „automatycznych stabilizatorów”, tj. płatności przewidzianych w ramach systemów ubezpieczeń od utraty pracy i zabezpieczenia społecznego, przy jednoczesnym spadku dochodów podatkowych, środki te mają znaczny wpływ na finanse publiczne państw członkowskich, a łączny deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych, który w 2019 r. wyniósł 0,6 % PKB, wzrośnie w tym roku do 8,5 % PKB, zarówno w strefie euro, jak i całej Unii.

Gospodarka UE przeżywa symetryczny wstrząs w tym sensie, że pandemia dotknęła wszystkie państwa członkowskie, jednakże jej skutki różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich, podobnie jak różnią się ich możliwości absorbowania wstrząsów gospodarczych i reagowania na nie, m.in. w zależności od ich struktury gospodarczej i warunków wyjściowych. W związku z tym istnieje ryzyko, że kryzys pogłębi różnice w Unii, zagrażając zbiorowej odporności gospodarczej i społecznej. Ten ogólny obraz sytuacji potwierdza również pogłębiona analiza potrzeb².

Unia podjęła szybkie działania, aby zapewnić skoordynowaną i zdecydowaną zbiorową reakcję na społeczne i gospodarcze skutki kryzysu, w granicach obecnych wieloletnich ram finansowych wygasających w 2020 r. Reakcja ta stanowi uzupełnienie dyskrecyjnych środków gospodarczych i finansowych podejmowanych przez państwa członkowskie.

Kryzys może spowodować trwałe szkody w tkance gospodarczej Unii, chyba że przeciwdziałać mu będzie odpowiednia krótko- i średniookresowa reakcja polityczna na poziomie Unii. Aby sprostać temu wyzwaniu, konieczne będzie zapewnienie natychmiast dostępnych dodatkowych możliwości finansowania w celu wsparcia odbudowy i zwiększenia odporności w całej Unii.

Działania podejmowane w odpowiedzi na kryzys muszą być kompleksowe, odważne i trwałe. Kompleksowy plan odbudowy gospodarki europejskiej będzie wymagał ogromnych

¹ Europejska prognoza gospodarcza, Institutional Paper nr 125, maj 2020 r.

² SWD(2020)XXXX.

inwestycji publicznych i prywatnych na szczeblu europejskim w celu trwałego sprowadzenia Unii na ścieżkę prowadzącą do zrównoważonej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy oraz naprawy bezpośrednich szkód spowodowanych pandemią COVID-19 przy jednoczesnym wspieraniu unijnych priorytetów w zakresie ekologii i cyfryzacji. Głównym narzędziem będzie długoterminowy budżet UE wzmocniony nowym Instrumentem Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy

Wyjątkowy charakter sytuacji gospodarczej i społecznej wymaga wyjątkowych środków wspierających odbudowę i odporność gospodarek. Aby osiągnąć te cele, Unia musi zapewnić sobie niezbędne środki i podjąć odpowiednie działania pozwalające sprostać wyzwaniom związanym z pandemią COVID-19. Z tego powodu należy umożliwić mobilizację części niektórych niezbędnych środków finansowych w drodze pożyczek zaciągniętych na rynkach kapitałowych. Pożyczki te zostaną spłacone, gdy Unia powróci na ścieżkę wzrostu.

2. TREŚĆ ZMIENIONEGO WNIOSKU

Konieczność zapewnienia UE środków umożliwiających realizację zakładanego celu

Zgodnie ze zmienionym wnioskiem Komisja będzie upoważniona do zaciągnięcia w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 mld EUR w cenach z 2018 r. Uzyskane w ten sposób wpływy zostaną przesunięte do programów unijnych zgodnie z Instrumentem Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy. Biorąc pod uwagę, że Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy stanowi wyjątkową reakcję na te przejściowe, aczkolwiek skrajne warunki, uprawnienia Komisji do zaciągania pożyczek przewidziane w niniejszej decyzji są wyraźnie ograniczone pod względem wielkości, czasu trwania i zakresu. Uniemożliwia to wykorzystanie wyjątkowych uprawnień na podstawie niniejszego wniosku do celów innych niż zwalczanie bezpośrednich gospodarczych i społecznych skutków pandemii COVID-19.

Wymagane spłaty z budżetu UE pożyczek zaciągniętych na rynkach kapitałowych rozpoczną się w 2028 r. Wszystkie zobowiązania Unii poniesione w związku z proponowanym aktem zostaną w pełni spłacone do końca 2058 r. Spłata zadłużenia musi być zorganizowana zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, aby zapewnić stałą i przewidywalną redukcję zobowiązań w całym okresie.

Podwyższenie pułapu zasobów własnych

Pułapy ustanowione w decyzji w sprawie zasobów własnych określają maksymalną kwotę zasobów własnych, o których udostępnienie Unia może się zwrócić do państw członkowskich w danym roku w celu sfinansowania swoich wydatków.

W dniu 2 maja 2018 r. Komisja zaproponowała pułap dla rocznych środków na pokrycie zobowiązań oraz pułap dla rocznych środków na pokrycie płatności w wysokości odpowiednio 1,35 % i 1,29 % dochodu narodowego brutto UE. Pułapy określone w projekcie rozporządzenia ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe (WRF), wyrażone w euro, określają maksymalną kwotę, którą można wykorzystać na płatności lub zobowiązania w latach 2021–2027. Margines między pułapami ustanowionymi w decyzji w sprawie zasobów własnych a pułapami WRF musi być na tyle duży, by zapewnić Unii możliwość pokrycia

wszystkich swoich zobowiązań finansowych i zobowiązań warunkowych w każdym roku i w każdych okolicznościach, nawet w przypadku negatywnego rozwoju sytuacji gospodarczej.

Na 2020 r. prognoza Komisji z wiosny 2020 r. przewiduje spadek gospodarczy strefy euro o bezprecedensowej skali 7,75 %, a gospodarka całej UE ma się skurczyć o 7,5 %. Prognozy wzrostu dla UE i strefy euro skorygowano w dół o około 9 punktów procentowych w porównaniu z prognozą gospodarczą z jesieni 2019 r. Choć na wiosenną prognozę rzutuje większa niż zazwyczaj niepewność, nie ulega wątpliwości, że zmniejszy się kwota bezwzględna pułapów wskazanych w decyzji w sprawie zasobów własnych, które określa się jako odsetek dochodu narodowego brutto UE.

Aby zachować wystarczający margines w ramach pułapów wskazanych w decyzji w sprawie zasobów własnych, tak aby Unia mogła pokryć wszystkie swoje zobowiązania finansowe i warunkowe, których termin zapadalności przypada na dany rok, należy zwiększyć wspomniane pułapy ustanowione w decyzji w sprawie zasobów własnych, określone jako odsetek dochodu narodowego brutto Unii.

W tym celu należy zmienić wniosek Komisji z dnia 2 maja 2018 r., aby umożliwić dodatkowe zwiększenie o 0,11 punktu procentowego zarówno pułapu środków na pokrycie zobowiązań, jak i pułapu środków na pokrycie płatności. Zwiększenie to wprowadza się oprócz zaproponowanych już dostosowań w związku z automatycznym obniżeniem kwoty bezwzględnej pułapów ustanowionych w decyzji w sprawie zasobów własnych spowodowanym wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE i związanym z tym obniżeniem dochodu narodowego brutto Unii. Pułap na pokrycie rocznych środków na płatności ustala się zatem w wysokości 1,40 % dochodu narodowego brutto UE, a pułap na pokrycie rocznych środków na zobowiązania – w wysokości 1,46 % dochodu narodowego brutto UE.

Nadzwyczajne i tymczasowe zwiększenie pułapów zasobów własnych w celu przeciwdziałania kryzysowi związanemu z COVID-19

Zmieniony wniosek uprawnia ponadto Komisję do zaciągania w imieniu Unii pożyczek do kwoty 750 mld EUR w cenach z 2018 r. Wpływy z tego tytułu będą przeznaczane na określone cele zgodnie z Instrumentem Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy. Zgodnie z art. 310 ust. 4 TFUE Unia nie może przyjąć żadnego aktu, który może mieć istotny wpływ na budżet, bez zapewnienia możliwości finansowania wydatków wynikających z takich aktów w granicach zasobów własnych Unii. Zgodnie z art. 323 TFUE Parlament Europejski, Rada i Komisja muszą zapewnić dostępność środków finansowych umożliwiających Unii wywiązywanie się ze swoich zobowiązań prawnych wobec stron trzecich.

W celu zapewnienia zgodności z tymi postanowieniami w każdym roku i w każdych okolicznościach konieczne jest, aby państwa członkowskie przydzielały Unii zasoby niezbędne do pokrycia zobowiązań finansowych i zobowiązań warunkowych wynikających z tego nadzwyczajnego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek finansowych. W związku z tym pułapy określone w decyzji w sprawie zasobów własnych należy tymczasowo skorygować w górę o 0,6 punktu procentowego. Ten dodatkowy przydział może zostać wykorzystany wyłącznie do wypełnienia zobowiązań finansowych i warunkowych wynikających z nadzwyczajnego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek. W

tych ramach potencjalne wykorzystanie tego dodatkowego przydziału będzie się z czasem zmniejszać, ponieważ zmniejszać się będą odnośne zobowiązania finansowe i warunkowe w miarę spłacania pożyczek i zbliżania się terminów zapadalności. Wspomniane zwiększenie wygasa wraz z wygaśnięciem wszystkich tych zobowiązań, tj. kiedy zostaną spłacone wszystkie pożyczki – najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r. – i ustaną wszystkie ryzyka związane ze zobowiązaniami warunkowymi.

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

We wniosku Komisji C(2018) 325 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się ostatnie zdanie motywu 13;
- 2) dodaje się motywy 13a–13k w brzmieniu:

„(13a) W celu zachowania wystarczającego marginesu w ramach pułapów wskazanych w decyzji w sprawie zasobów własnych, tak aby Unia mogła pokryć wszystkie swoje zobowiązania finansowe i warunkowe, których termin zapadalności przypada na dany rok, pułap zasobów własnych należy podwyższyć do poziomu 1,40 % sumy dochodu narodowego brutto państw członkowskich według cen rynkowych w przypadku środków na płatności i do poziomu 1,46 % w przypadku środków na zobowiązania.

(13b) Kryzys związany z COVID-19 uwydatnił znaczenie zapewnienia Unii dostatecznej zdolności finansowej na wypadek wstrząsów gospodarczych. Unia musi sobie zapewnić środki umożliwiające realizację zakładanego celu. Potrzebne są zasoby finansowe na wyjątkową skalę, aby można było zaradzić skutkom kryzysu związanego z COVID-19 bez dodatkowego obciążania finansów państw członkowskich w sytuacji, w której ich budżety są już pod ogromną presją w związku z koniecznością finansowania krajowych środków gospodarczych i społecznych związanych z kryzysem. Konieczna jest zatem wyjątkowa reakcja na szczeblu Unii. W związku z tym należy na zasadzie wyjątku upoważnić Unię do tymczasowego zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w łącznej wysokości 750 mld EUR w cenach z 2018 r., które byłyby wykorzystywane wyłącznie na wydatki w kwocie 500 mld EUR w cenach z 2018 r. oraz na pożyczki w kwocie 250 mld EUR w cenach z 2018 r. w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19.

(13c) Ta wyjątkowa reakcja powinna pozwolić zaradzić skutkom pandemii COVID-19 i zapobiec jej ponownemu pojawieniu się. W związku z tym wsparcie należy ograniczyć w czasie, a większość środków finansowych należy udostępnić w okresie następującym bezpośrednio po pandemii.

(13d) Konieczne jest nadzwyczajne i tymczasowe zwiększenie pułapu zasobów własnych, aby Unia mogła wywiązywać się ze zobowiązań związanych z zaciągniętymi pożyczkami. Uprawnienie Komisji do zaciągania, w imieniu Unii, pożyczek na rynkach kapitałowych w wyłącznym celu finansowania środków mających zaradzić skutkom kryzysu związanego z COVID-19 jest ściśle związane z podwyższeniem pułapu zasobów własnych zarządzanego na mocy niniejszej decyzji, a ostatecznie z funkcjonowaniem systemu zasobów własnych Unii. W związku z tym

w niniejszej decyzji należy przewidzieć takie uprawnienie. Bezprecedensowy charakter tej operacji i wyjątkowa kwota środków wymagają pewności co do ogólnej wielkości zobowiązania Unii i podstawowej charakterystyki jego spłat, a także zapewnienia jednolitej strategii zaciągania pożyczek.

(13e) Zaciąganie pożyczek na rynkach kapitałowych musi być znaczące i nastąpić w stosunkowo krótkim czasie. Wdrażając operacje w ramach zróżnicowanej strategii finansowania, Komisja powinna jak najlepiej wykorzystać zdolności rynków, aby zabsorbować tak znaczną kwotę środków w postaci pożyczek o różnych terminach zapadalności oraz zapewnić jak najkorzystniejsze warunki spłaty.

(13f) Spłata środków pożyczonych w celu udzielenia bezzwrotnego wsparcia, wsparcia zwrotnego za pośrednictwem instrumentów finansowych lub rezerw na gwarancje budżetowe, jak również należnych odsetek powinna być finansowana z budżetu ogólnego Unii. Pożyczone środki, które są przyznawane jako pożyczki państwom członkowskim, powinny zostać spłacone z kwot otrzymanych od państw członkowskich będących beneficjentami. Należy przyznać i udostępnić Unii niezbędne zasoby, aby mogła pokrywać wszystkie swoje zobowiązania finansowe i warunkowe wynikające z nadzwyczajnego i tymczasowego upoważnienia do zaciągania pożyczek w dowolnym roku oraz w dowolnych okolicznościach zgodnie z art. 310 ust. 4 TFUE i art. 323 TFUE.

(13 g) Spłacanie należności z budżetu należy rozpocząć w 2028 r., a wszystkie zobowiązania zaciągnięte w wyniku tego nadzwyczajnego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek powinny zostać w pełni spłacone do dnia 31 grudnia 2058 r. W celu zapewnienia skutecznego zarządzania budżetowymi środkami niezbędnymi na pokrycie spłat zaciągniętych pożyczek należy przewidzieć możliwość rozłożenia powiązanych zobowiązań budżetowych na roczne raty. Harmonogram spłat powinien być zgodny z zasadą należytego zarządzania finansami, w tym maksymalną ekspozycją roczną, w celu zapewnienia stałej i przewidywalnej redukcji zobowiązań w całym okresie.

(13h) Mając na uwadze nadzwyczajny, tymczasowy i ograniczony charakter uprawnienia do zaciągania pożyczek na potrzeby zaradzenia kryzysowi związanemu z COVID-19, należy doprecyzować, że co do zasady Unia nie powinna wykorzystywać środków pożyczonych na rynkach kapitałowych do finansowania wydatków operacyjnych.

(13i) Wyłącznie w celu pokrycia dodatkowych zobowiązań finansowych i warunkowych wynikających z nadzwyczajnego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek oraz w celu zapewnienia stabilności finansowej nawet w okresach pogorszenia koniunktury gospodarczej pułapy środków na płatności i pułap środków na zobowiązania powinny zostać podwyższone o 0,6 punktu procentowego każdy.

(13j) Zwiększenie jest konieczne, ponieważ obecne pułapy nie są wystarczające, aby zapewnić dodatkowe środki, których Unia potrzebuje do pokrycia zobowiązań wynikających z nadzwyczajnego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek. Konieczność korzystania z tego dodatkowego przydziału będzie miała tymczasowy charakter, ponieważ odnośne zobowiązania finansowe i warunkowe będą się zmniejszać w miarę spłacania pożyczek i zbliżania się terminów zapadalności. W związku z tym zwiększenie powinno wygasnąć w momencie, gdy wszystkie środki z zaciągniętych pożyczek zostaną spłacone i wszystkie

zobowiązania warunkowe z tytułu pożyczek udzielonych na podstawie tych środków wygasną, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r.

(13k) Aby zagwarantować, że Unia będzie zawsze w stanie wywiązywać się ze swoich zobowiązań prawnych wobec stron trzecich, Komisja powinna – zgodnie z warunkami określonymi w przepisach przyjętych na podstawie art. 322 ust. 2 TFUE – zostać upoważniona, na okres tymczasowego zwiększenia pułapów, do wzywiania państw członkowskich do udostępnienia odpowiednich zasobów pieniężnych, w przypadku gdy zatwierdzone środki zapisane w budżecie okażą się niewystarczające.”;

3) art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie może przekraczać 1,40 % sumy dochodu narodowego brutto wszystkich państw członkowskich.

2. Łączna kwota rocznych środków na zobowiązania zapisana w budżecie Unii nie może przekraczać 1,46 % sumy dochodu narodowego brutto wszystkich państw członkowskich.”;

4) dodaje się art. 3a, 3b i 3c w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Wykorzystanie środków pożyczonych na rynkach kapitałowych

Unia nie wykorzystuje środków pożyczonych na rynkach kapitałowych do finansowania wydatków operacyjnych.

Artykuł 3b

Nadzwyczajne i tymczasowe środki dodatkowe w celu przeciwdziałania kryzysowi związanemu z COVID-19

1) Wyłącznie w celu złagodzenia skutków kryzysu związanego z COVID-19:

a) Komisja jest uprawniona do zaciągania w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 000 000 000 EUR w cenach z 2018 r. Operacje zaciągania pożyczek przeprowadzane są w euro.

b) Środki pożyczone mogą być wykorzystane na pożyczki do wysokości 250 000 000 000 EUR w cenach z 2018 r. oraz, w drodze odstępstwa od art. 3a, na wydatki do wysokości 500 000 000 000 EUR w cenach z 2018 r.

2) Kwota główna środków wykorzystanych na wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt b), oraz odnośne należne odsetki są spłacane z budżetu ogólnego Unii. Zgodnie z art. 112 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 te zobowiązania budżetowe można podzielić na szereg rat rocznych.

Spłata zadłużenia musi być zaplanowana w czasie, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, aby zapewnić stałą i przewidywalną redukcję zobowiązań, począwszy od dnia 1 stycznia 2028 r. do dnia 31 grudnia 2058 r. Kwoty należne w danym roku od Unii z tytułu spłaty kwoty głównej

nie mogą przekraczać 7,5 % kwoty maksymalnej, o której mowa w ust. 1 lit. a).

- 3) Komisja dokonuje z EBC koniecznych ustaleń w zakresie zarządzania operacjami zaciągania pożyczek.

Artykuł 3c

Nadzwyczajne i tymczasowe zwiększenie pułapów zasobów własnych na przydział zasobów koniecznych do przeciwdziałania kryzysowi związanemu z COVID-19

Kwoty określone odpowiednio w art. 3 ust. 1 i 2 zostają tymczasowo podwyższone o 0,6 punktu procentowego wyłącznie w celu pokrycia wszystkich zobowiązań Unii wynikających z zaciągniętych pożyczek, o których mowa w art. 3b, aż do momentu wygaśnięcia wszystkich tych zobowiązań, a najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r.

Te zwiększone kwoty nie mogą być wykorzystywane do spłaty żadnych innych zobowiązań Unii.”;

- 5) w art. 6 dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy zatwierdzone środki zapisane w budżecie nie są wystarczające do wypełnienia przez Unię zobowiązań z tytułu zaciągniętych pożyczek, o których mowa w art. 3b, państwa członkowskie udostępniają Komisji niezbędne zasoby na ten cel.

Zasoby pieniężne udostępnia się zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 322 ust. 2 TFUE, mającymi zastosowanie w danym momencie, na takich samych warunkach jak warunki obowiązujące w przypadku niewykonania zobowiązania z tytułu pożyczki zaciągniętej na podstawie przepisów i decyzji przyjętych przez Radę lub przez Parlament Europejski i Radę.”

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU

1.1. Tytuł wniosku

Zmieniony wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (COM (2018) 325 final).

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³

Dochody budżetu UE (Tytuł 1, Zasoby własne)

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴**
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Pandemia COVID-19 wywołała powszechny i poważny kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego. Dotkliwie wpływa na obywateli, społeczeństwa oraz gospodarki na całym świecie. Skala kryzysu zdrowotnego i działań politycznych podjętych w celu jego opanowania jest bezprecedensowa. W związku z tym niezwykle trudno jest określić, jaki będzie rzeczywisty zakres skutków społeczno-gospodarczych kryzysu. Już teraz jest jednak pewne, że wiąże się on z bezprecedensowymi i poważnymi wyzwaniami dla systemów finansowych i gospodarczych państw członkowskich. Zgodnie z wiosennymi prognozami gospodarczymi Komisji unijne PKB ma się w tym roku skurczyć bardziej niż podczas kryzysu finansowego w 2009 r.

W odpowiedzi na tę sytuację nadzwyczajną państwa członkowskie przyjęły nadzwyczajne środki finansowe mające znaczny wpływ na ich finanse publiczne. Skutki kryzysu w poszczególnych państwach członkowskich nie są jednak symetryczne, co wiąże się z ryzykiem, że pogłębi on różnice w Unii, zagrażając zbiorowej odporności gospodarczej i społecznej. UE podjęła szybkie działania, aby zapewnić skoordynowaną i zdecydowaną zbiorową reakcję na społeczne i gospodarcze skutki kryzysu, w granicach obecnych wieloletnich ram finansowych wygasających w 2020 r.

Kryzys może spowodować trwałe szkody w tkance gospodarczej Unii, chyba że przeciwdziałać mu będzie odpowiednia krótko- i średniookresowa reakcja polityczna na poziomie Unii. Aby sprostać temu wyzwaniu, konieczne będzie zapewnienie

³ Należy określić w toku procedur budżetowych na lata 2020 i 2021. ABM: zarządzanie kosztami działań; ABB: budżetowanie zadaniowe.

⁴ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

natychmiast dostępnych dodatkowych możliwości finansowania w celu wsparcia odbudowy i zwiększenia odporności w całej Unii.

Działania podejmowane w odpowiedzi na kryzys muszą być kompleksowe, odważne i trwałe. Kompleksowy plan odbudowy gospodarki europejskiej będzie wymagał ogromnych inwestycji publicznych i prywatnych na szczeblu europejskim w celu ożywienia gospodarki, stworzenia wysokiej jakości miejsc pracy oraz inwestowania w naprawę bezpośrednich szkód spowodowanych pandemią COVID-19. Głównym narzędziem będzie długoterminowy budżet UE wzmocniony nowym Instrumentem Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy

Wyjątkowy charakter sytuacji gospodarczej i społecznej wymaga wyjątkowych środków wspierających odbudowę i odporność gospodarek. Aby osiągnąć te cele, Unia musi zapewnić sobie niezbędne środki i podjąć odpowiednie działania pozwalające sprostać wyzwaniom związanym z pandemią COVID-19. Z tego powodu należy umożliwić mobilizację części niektórych niezbędnych środków finansowych w drodze pożyczek zaciągniętych na rynkach kapitałowych. Pożyczki te zostaną spłacone, gdy Unia powróci na ścieżkę wzrostu.

1.4.2. *Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

1.4.3. Należy zwiększyć tymczasowo pułapy zasobów własnych, aby umożliwić UE wywiązywanie się ze swoich zobowiązań finansowych. To zwiększenie jest konieczne w celu pokrycia zobowiązań finansowych i warunkowych wynikających z nadzwyczajnego i tymczasowego uprawnienia do zaciągania pożyczek.

Emisja długu przyczyni się do powstania zobowiązań finansowych Unii, które zostaną w pełni zaspokojone dzięki niezbędnym zobowiązaniom i środkom budżetowym w okresie utrzymywania się tych zobowiązań. Zobowiązania budżetowe można podzielić na szereg rat rocznych.

1.4.4. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Zmieniona decyzja uprawnia Komisję do pozyskania maksymalnej kwoty 750 mld EUR w cenach z 2018 r. na rynkach finansowych oraz przekazania wpływów do budżetu UE na wsparcie Planu Unii Europejskiej na rzecz odbudowy w ramach kolejnych wieloletnich ram finansowych.

Wpływy z operacji zaciągania pożyczek zasilą Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy. Instrument ten zapewni finansowanie różnych polityk objętych Planem Unii Europejskiej na rzecz odbudowy.

1.4.5. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Ratyfikacja i wejście w życie decyzji w sprawie zasobów własnych

Zagregowana wielkość kapitału pozyskanego w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy

Skala pozyskania kapitału w początkowej fazie wdrażania Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy oraz tempo, w jakim pozyskany kapitał jest udostępniany na rzecz instrumentów finansowych korzystających z tego wsparcia

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Bezprecedensowy charakter operacji zaciągania pożyczek i wyjątkowa wysokość kwoty pożyczanych środków wymagają zatwierdzenia przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z ich krajowymi wymogami konstytucyjnym.

Wymagane spłaty z budżetu UE pożyczek zaciągniętych na rynkach kapitałowych rozpoczną się w 2028 r. Wszystkie zobowiązania Unii poniesione w związku z proponowanym aktem zostaną w pełni spłacone do końca 2058 r. Harmonogram spłat powinien być zorganizowany zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, aby zapewnić stałą i przewidywalną redukcję zobowiązań w całym okresie. Kwoty należne w danym roku od Unii z tytułu spłaty kwoty głównej nie mogą przekraczać 7,5 % kwoty maksymalnej pożyczek zaciągniętych na potrzeby wydatków.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Kryzys związany z COVID-19 wymaga nadzwyczajnych działań. UE musi sobie zapewnić środki umożliwiające jej realizację zakładanego celu, jakim jest przywrócenie długoterminowego wzrostu i odporności unijnych gospodarek.

W celu odciążenia krajowych finansów publicznych, które zostały już dotknięte skutkami kryzysu, w niniejszej decyzji upoważnia się UE – w drodze wyjątku i na zasadzie tymczasowości – do zaciągania pożyczek. Aby to umożliwić, konieczne jest tymczasowe zwiększenie pulapu zasobów własnych na pokrycie zobowiązań finansowych wynikających z tego nadzwyczajnego upoważnienia do zaciągania pożyczek.

Wpływy z zaciągniętych pożyczek zasilą Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy. Na tej podstawie w ramach wspomnianego instrumentu oferowane będzie wsparcie finansowe w duchu europejskiej solidarności z państwami członkowskimi dotkniętymi skutkami kryzysu. Ze względu na skalę kryzysu oraz zakres jego skutków finansowych i gospodarczych wskazane jest podjęcie wspólnych działań na szczeblu UE w celu pozyskania wystarczających zasobów umożliwiających uruchomienie skutecznych interwencji i złagodzenie bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych przez kryzys związany z COVID-19.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Unia ma już doświadczenie w zaciąganiu pożyczek na potrzeby udzielania pomocy finansowej, w szczególności w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej oraz pomocy dla bilansów płatniczych.

Doświadczenie to odnosi się jednak głównie do tej części zaciągania pożyczek w ramach proponowanego uprawnienia, która ma być wykorzystywana na potrzeby tworzenia rezerw na pożyczki.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Decyzja w sprawie zasobów własnych uprawnia Komisję do zaciągania pożyczek w imieniu Unii. Zapewni ona środki na Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy umożliwiające finansowanie poszczególnych polityk przewidzianych w Planie Unii Europejskiej na rzecz odbudowy.

Zobowiązania zaciągnięte w ramach tego instrumentu będą długoterminowe, dlatego państwa budżetowe UE muszą uwzględnić zwiększone zobowiązania w dłuższym okresie. Średni termin zapadalności długu zaciągniętego przez UE będzie wynosić od [5 do 20] lat, przy czym możliwe będą dłuższe terminy zapadalności (do 30 lat). Wniosek przewiduje również możliwość rolowania długu zaciągniętego przez UE, jeżeli okaże się to korzystne z punktu widzenia zarządzania zobowiązaniami.

1.6. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- Skutki finansowe od wejścia w życie niniejszej decyzji do zakończenia okresu spłacania pożyczek, obejmujące szereg wieloletnich ram finansowych; nie planuje się terminów wymagalności przed 2028 r.

Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania dla proponowanego stałego zwiększenia pułapu zasobów własnych**

- Wdrożenie z okresem rozruchu od wejścia w życie niniejszej decyzji

1.7. Planowane tryby zarządzania⁵

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

- przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- podmiotom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia (UE, Euratom) 1046/2018;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia (UE, Euratom) 1046/2018 znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Zgodnie z rozporządzeniem finansowym Komisja będzie co roku przedstawiać odnośne informacje w kontekście swojego sprawozdania dotyczącego wszystkich operacji zaciągania pożyczek w ramach instrumentu.

2.1.1. Zidentyfikowane ryzyko

Wdrożenie nastąpi m.in. w drodze emisji dużych wolumenów długu na międzynarodowych rynkach kapitałowych. Nagły wzrost emisji długu w okresie, w którym inne państwa i instytucje będą prawdopodobnie w szerokim zakresie korzystać z rynków kapitałowych, stwarza ryzyko pogorszenia się warunków oferowanych Unii. Ryzykiem tym będzie się zarządzać poprzez wdrożenie nowej strategii zarządzania długiem, która pomoże Unii uzyskać najlepsze możliwe warunki kredytowe i jednocześnie pozwoli jej utrzymać wysoki rating kredytowy.

Jeżeli chodzi o pożyczki udzielane państwom członkowskim na potrzeby instrumentu na rzecz reform i zwiększania odporności, ryzyko niespłacenia uznaje się za znikome, ponieważ możliwość, że jedno z państw członkowskich będzie musiało zawiesić spłatę długu jest niewielka.

Zarządzanie ryzykiem związanym z finansowaniem i udzielaniem pożyczek wymaga znacznych inwestycji w rozwój zdolności Komisji do zaciągania i udzielania pożyczek oraz zdolności w zakresie zarządzania długiem. Wspomniane inwestycje tłumaczą potrzebę wydatków administracyjnych związanych z tą polityką i koniecznością rekrutacji wyspecjalizowanych członków personelu, m.in. z krajowych biur ds. zarządzania długiem. Zwiększone zasoby kadrowe są również potrzebne do świadczenia usług wsparcia, takich jak księgowość, działania administracyjne i ukierunkowane wsparcie informatyczne.

Zwiększenie pułapów zasobów własnych pozwoli Unii wywiązywać się z jej zobowiązań finansowych i warunkowych. Zwiększenie to wygaśnie wraz z wygaśnięciem wszystkich tych zobowiązań, tj. kiedy zostaną spłacone wszystkie pożyczki i ustaną wszystkie ryzyka związane ze zobowiązaniami warunkowymi.

2.1.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Zastosowanie ma obowiązujący w Komisji Europejskiej system kontroli wewnętrznej w celu zapewnienia właściwego i zgodnego z odpowiednimi przepisami wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy.

Obecny system ma następującą konstrukcję:

1. Zespół kontroli wewnętrznej skupia się na przestrzeganiu procedur administracyjnych i obowiązujących przepisów. Do tego celu wykorzystywane są ramy kontroli wewnętrznej Komisji.
2. Przeprowadzany przez audytorów zewnętrznych regularny audyt dotacji i zamówień, które zostaną udzielone w ramach tego instrumentu, będzie w pełni uwzględniony w rocznych planach audytów.
3. Ocena ogólnej działalności przez ekspertów zewnętrznych.

Prowadzone działania mogą być kontrolowane przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Trybunał Obrachunkowy.

- 2.1.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

nd.

2.2. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Wymagana jest najwyższa przejrzystość w stosowaniu unijnych środków finansowych, jak też właściwe monitorowanie wykorzystania tych środków. Wobec państw członkowskich i Komisji zastosowanie będą miały obowiązki sprawozdawcze.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Brak istniejących linii budżetowych
- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) 1046/2018
2	06.200301 Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy – spłata kuponu okresowego oraz umorzenie w terminie zapadalności	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
2	06.012001 Wydatki na wsparcie Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

Wniosek nie ma wpływu na wydatki. W toku procedury budżetowej utworzona zostanie linia budżetowa *pro memoria*.

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	2	
---	---	--

Dyrekcja Generalna: BUDG			Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
• Środki operacyjne										
06.200301 Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy – spłata kuponu okresowego oraz umorzenie w terminie zapadalności ⁶	Środki na zobowiązania w cenach z 2018 r.	(1)	202 757	726 570	1 402 108	2 525 035	3 070 263	4 104 667	5 359 447	17 390 847
	Środki na płatności w cenach z 2018 r.	(2)	202 757	726 570	1 402 108	2 525 035	3 070 263	4 104 667	5 359 447	17 390 847
06.200301 Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy – spłata kuponu okresowego oraz umorzenie w terminie	Środki na zobowiązania w cenach bieżących		215 168	786 463	1 548 040	2 843 599	3 526 767	4 809 272	6 405 035	20 134 344
	Środki na płatności w cenach bieżących		215 168	786 463	1 548 040	2 843 599	3 526 767	4 809 272	6 405 035	20 134 344

⁶ Ponieważ terminy zapadalności pożyczek przypadają na okres od 2028 r., we wcześniejszych latach konieczne będzie jedynie dokonywanie płatności kuponowych.

zapadalności											
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁷											
06.012001	Środki na zobowiązania = środki na płatności w cenach z 2018 r.	(3)	4 712	924	906	888	871	853			9 153
06.012001	Środki na zobowiązania = środki na płatności w cenach bieżących	(3)	5 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000			10 000
OGÓLEM środki (dział 2)	Środki na zobowiązania w cenach z 2018 r.	=1+3	207 469	727 494	1 403 013	2 525 923	3 071 133	4 105 521	5 359 447		17 400 000
	Środki na płatności w cenach z 2018 r.	=2+3	207 469	727 494	1 403 013	2 525 923	3 071 133	4 105 521	5 359 447		17 400 000
	Środki na zobowiązania w cenach bieżących	=1+3	220 168	787 463	1 549 040	2 844 599	3 527 767	4 810 272	6 405 035		20 144 344
	Środki na płatności w cenach bieżących	=2+3	220 168	787 463	1 549 040	2 844 599	3 527 767	4 810 272	6 405 035		20 144 344

⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
DG BUDG									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓLEM DG BUDG	Środki								

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 (2020) i DZIAŁ 7 (2021–2027) wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
OGÓLEM środki w ramach wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych w latach budżetowych 2020–2027:
spłata odsetek, jak wskazano w tabeli powyżej

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
DZIAŁ 5 (7 od 2021 r.) wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa DZIAŁU 5 (7) wieloletnich ram finansowych								
Poza DZIAŁEM 5⁸ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki o charakterze administracyjnym								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								
OGÓLEM								

2020 r.:

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)								
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy 9	- w centrali							
	- w delegaturach							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)								
Inna linia budżetowa (określić)								
OGÓLEM								

DG BUDG oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Emisja długu, zarządzanie pożyczkami i rachunkowość, rozliczenia
--	--

⁹

W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Personel zewnętrzny	Emisja długu, zarządzanie pożyczkami i rachunkowość, rozliczenia
---------------------	--

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi i proponowanymi kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody¹⁰
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

na dochody przeznaczone na określony cel (należy określić linię budżetową po stronie dochodów)

W okresie wdrażania kwota X mld EUR pochodząca z wpływów z operacji zaciągania pożyczek będzie stanowiła zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, tj. na dotacje dla państw członkowskich i gwarancje budżetowe.

w mln EUR (po zaokrągleniu)

	2021 r.	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	Ogółem
W cenach stałych z 2018 r.								
W cenach bieżących								

10